

pełnomocnikom, postępując stosownie do poleceń administracji i według zaaprobowanych przez nią planów i rysunków.

Ustawianie przez oficyalistów. W razie gdyby osoby interesowane nie mogły podjąć się ustawienia, takowe może wykonać administracja za pośrednictwem swych oficyalistów, ale bez wszelkiej z jej strony odpowiedzialności i przytem kiedy to nie będzie połączone z szczególnymi trudnościami i znacznymi wydatkami.

§ 33. Rękojmia dla administracji. Nie znajdując dostatecznej rękojmi dla pokrycia swych wydatków w wartości przedmiotów wystawionych, administracja może żądać poprzedniego zwrotu tych wydatków.

§ 34. Obowiązek co do pozostawiania przedmiotów na wystawie. Wystawione przedmioty, z wyjątkiem tych, na sprzedaż których nastąpiło pozwolenie, nie mogą być wzięte przed zamknięciem wystawy i bez oddzielnego upoważnienia administracji.

35. Bilet na wypuszczenie. Żadna paka nie może być wyniesiona z lokalu wystawy bez okazania biletu na wypuszczenie, wydanego przez upoważnionego administratora na poświadczenie, że osoby interesowane spełniły wszystkie zobowiązania względem Towarzystwa Bezimiennego, pod względem zapłaty za miejsce, zezwolenia na sprzedaż, jeżeli takowa nastąpiła, wydatków i t. p.

§ 36. Zapakowanie. Po zamknięciu wystawy, wystawcy mogą prosić o zapakowanie ich pło-dów.

Co zaś do osób, które napotykają trudności w zapakowaniu, lub nie dokonają takowego do 1 listopada 1876 roku, administracja może poruczyć to zrobić swym oficyalistom na koszt i ryzyko właścicieli przedmiotów.

§ 37. Powrotne wystawienie. Powrotne wystawienie przedmiotów będzie odbywało się według dokumentów pierwotnego wystawienia i przy formalnych rewizjach celnych.

§ 38. Przedmiotami wziętymi, lub dobrowolnie pozostawionymi. Wszystkie przedmioty wystawione, przyrządy do ustawienia lub paki, które nie będą wzięte do 31 grudnia 1876 roku, oraz te, które będą pozostawione dobrowolnie przez ich właścicieli, zostaną sprzedane na korzyść Towarzystwa Bezimiennego.

Rada administracji Towarzystwa Bezimiennego: Jen-lejtnant Renard, prezes. A. Varockquet, wice-prezes. K. Eward, upoważniony administrator. G. Montefiore-Levy, administrator. M. Urban, administrator.

Uwaga. Wzór A, wzmiarkowany w § 13 stanowi doniesienie, w którym oznacza się: imię, nazwisko, stan i zamieszkanie wystawcy; opis wystawianych przedmiotów, z wskazaniem ich ceny; objaśnienie, w jakim mianowicie celu są wystawiane—czy z powodu wysokości zalet ich produkcji, nowości, taniości, korzyści pod względem higienicznym lub ratunkowym.

Wzór B, wspomniany w § 21 zawiera następujące rubryki: 1) imię i nazwisko, lub firma; 2) profesja; 3) miejsce zamieszkania z szczegółowym adresem; 4) oznaczenie wystawianych przedmiotów; 5) ich liczba; 6) oznaczenie klasy do której należy przedmiot; 7) żądane miejsce, z oznaczeniem w jakim mianowicie oddziale wystawy (§ 24) i wiele metrów żądane jest dla niego na długość i szerokość; 8) wysokość w metrach i 9) uwagi oddzielne.

Osnowa wzoru C, zamieszczona jest w § 27.

Wzór D, stanowi buletyn posyłkowy o którym wspomniane jest w § 28. Zaznacza się na nim chwila oddania pak na kolej żelazną, numera i signa na każdej pace, waga każdej z nich i spis zawartych w niej przedmiotów.

* Generał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości Orłowski wrócił do Warszawy z objazdu.

dział wewnętrzny.

wiadomości krajowe.

* Na 1 stycznia 1875 roku w gubernji Warszawskiej było 157 gmin, w tej liczbie składających się z samych wsi 120, z osad i wsi 32 i z samych osad 5. Pod względem ludności gminy te dzieliły się w następujący sposób: z ludnością niżej od 2,000 głów było ich 7, od 2,000 do 4,000 głów—72, od 4,000 do 6,000 głów—65, wyżej nad 6,000 głów—13. Na kolejnych i nadzwyczajnych zebraniach gminnych w 1874 roku przyjęto podatków 17, rozkładu gminnych powinności w pieniądzu i naturze 254 i innych przedmiotów 353. Z 15 zaskarżonych uchwał gminnych, uchylono 13, pozostawiono w swej mocy 2. Suma składek na utrzymanie zarządów gminnych i inne potrzeby gminne wynosiła w roku sprawozdawczym 159,502 rub. 25 1/2 kop. (mniej niż w 1873 r. o 8,478 rub. 98 kop.), co stanowi średnio 8 1/2 kop. z 1 morga granta. Z tej sumy wydano 158,792 rub. 40 kop. (mniej niż w 1873 r. o 10,163 rub. 53 1/2 kop.), a mianowicie na utrzymanie wójtów—40,847 rub. 91 1/2 kop. (po 224 rub. na każdego wójta) czyli 25 1/2 % ogólnej sumy, na utrzymanie pisarzy 39,880 rub. 91 1/2 kop. (po 224 rub. na każdego) czyli 25 1/2 %, na utrzymanie ławników—6,696 rub. 20 kop. (po 18 rub. 75 kop. na każdego) czyli 4 1/2 %, na wydatki kancelaryjne i inne dla utrzymania zarządów gminnych 43,147 rub. 26 k. (po 275 rub. na każdą gminę) czyli 27 1/2 % i na inne

potrzeby gminne 28,220 rub. (po 180 rub. na każdą gminę) czyli 17 1/2 %.

W liczbie wójtów gminy było: według stanów: szlachty 24 (15,3 %), mieszczan 30 (19,1 %) i włościan 103 (65,6 %); według oświaty: piśmiennych 108 (88, %), umiemych czytać 14 (8,9 %) i niepiśmiennych 35 (22,30 %); według terminu znajdowania się w służbie gminnej: służących pierwsze trzylecie 84 (51,6 %), drugie—52 (33,1 %), trzecie—14 (8,9 %) i czwarte—10 (6,4 %). W porównaniu z 1873 r. zmniejszyła się liczba wójtów ze stanu szlacheckiego i włościańskiego, powiększyła się zaś liczba wójtów niepiśmiennych. Pociągnięto do odpowiedzialności sądowej za ważne przekroczenia i przestępstwa w urzędowaniu 4 wójtów, usunięto od obowiązków 6, ukarano administracyjnie 84, w tej liczbie aresztem 20 i pieniężnie 64. Liczba pociągniętych do odpowiedzialności wójtów, w porównaniu z 1873 r. powiększyła się o 15. Wójei gmin w ciągu roku sprawozdawczego urządzili 952 opiek nad małoletnimi, sierotami niemającymi żadnego majątku i majątkiem nieobecnym; z tej liczby, oraz z 8,109 opiek ustanowionych do 1874 r., ustalo 322; sprzedaż majątku nastąpiła z 202 opiek, w tej liczbie nieruchomego z 152 i ruchomego z 51 opiek. Wójei, na mocy nadanej im władzy nałożyli na mieszkańców gmin kary pieniężne w kwocie 4,402 rub. 73 kop., o 33 rub. 7 kop. mniej niż w 1873 roku.

Sądy gminne wydały wyroki w 18,093 sprawach, w tej liczbie w sądowo-policyjnych 11,202, w cywilnych 6,274 i w spadkowych i dotyczących opieki 617. Z liczby wydanych przez sądy gminne wyroków zaskarżono 898 (4,9 %), w tej liczbie, w sprawach sądowo-policyjnych 2,30 %, w cywilnych 7,11 %, uległo zaś kasacji 361 (2,0 %), w tej liczbie w sprawach sądowo-policyjnych 0,7 %, w cywilnych 3,1 % i w spadkowych i dotyczących opieki 12,4 %. Z tego się okazuje, że najczęściej ulegały zaskarżeniu i kasacji wyroki sądów gminnych w sprawach spadkowych, działowych i dotyczących opieki, a z drugiej strony, że najmniejszy procent zaskarżeń przypadał na wyroki w sprawach sądowo-policyjnych. Układów polubownych zapisanych do księgi wyroków sądów gminnych było 341. Z decyzji sądów gminnych pociągnięto od mieszkańców gmin kar pieniężnych 11,266 rub. 80 1/2 kop., o 210 r. 60 kop. mniej niż w 1873 roku. W sądach gminnych było 357 ławników, w tej liczbie, według stanów: szlachty 30 (8,4 %), mieszczan 31 (9,9 %) i włościan 293 (82,1 %), według oświaty: piśmiennych 138 (38,4 %), umiemych czytać 36 (10,6 %) i niepiśmiennych 188 (51,3 %); według terminu służby: służących pierwsze trzylecie 229 (64,1 %), drugie—89 (25,1 %), trzecie—32 (8,9 %) i czwarte—7 (1,9 %). Z liczby ławników oddano pod sąd, usunięto od obowiązków 2, ukarano aresztem i pieniężnie 32. Liczba wypadków pociągnięcia ławników do odpowiedzialności, w porównaniu z 1873 r. zmniejszyła się o 20.

W zarządach gminnych znajdowało się do zatwierdzenia nadeszłych w roku sprawozdawczym i zaległych z roku poprzedzającego 226,256 numerów, czyli średnio po 1,441 na każdy zarząd; z nich zatwierdzono 218,903, czyli po 1,394 na każdy zarząd. We wszystkich zarządach gminnych znajdowało się 178 pisarzy, czyli w 21 gminach było więcej niż po jednym pisarzu. Z nich było: szlachty 93 (52,2 %), mieszczan 78 (43,9 %) i włościan 7 (3,9 %); służących: mniej niż 1 rok 57 (31,4 %), od 1 roku do 3 lat—52 (29,1 %) i więcej niż 3 lata—69 (39,5 %); z wyboru zebranych gminnych 13 (7,3 %), z wyboru wójtów, ławników i sołtysów 91 (51,1 %) i z wyznaczenia naczelników powiatów 74 (41,6 %). Mianowanie pisarzy z wyboru zebranych gminnych i naczelników powiatów w roku sprawozdawczym praktykowało się daleko rzadziej niż w 1873 r. i mianowania takie najczęściej miewały miejsce z wyboru urzędników gminnych. Oddano pod sąd 3 pisarzy gminnych, usunięto od obowiązków za nadużycia 15, ukarano aresztem 8 i pieniężnie 16.

Na 1 stycznia 1875 roku w gubernji liczyło się 61 kas pożyczkowych i oszczędności, w tej liczbie założonych z funduszy rządowych 39, z funduszy gminnych 21 i z zysków innych kas 1. We wszystkich tych kasach na 1 stycznia 1875 r. było w gotowiznie 4,925 rub. 11 1/2 kop.; dodając będące na długu należności o osób które wzięły pożyczkę w kwocie 179,89 rub. 84 kop., okazało się, że kapitał obrotowy tych kas wynosił na 1875 rok 184,823 rub. 95 1/2 kop., o 43,347 rub. 88 1/2 kop. więcej niż w 1873 roku, kapitał zaś zakładowy kas stanowił 5,622 rub. 96 1/2 kop. W ogóle wkładów wpłynęło 1,115, z nich największy 1,419 rub., a najmniejszy 37 kop.; pożyczek udzielono 15,364, z nich na zastaw nieruchomości 15,041 i za poręczeniem 323.

* Pod względem zarówno czynnych w gubernji Łomżyńskiej fabryk i zakładów przemysłowych, jak i sumy ich produkcji, nie zaszły w roku zeszłym żadne ważniejsze zmiany. Działalność przemysłowa w ogólności, nie odznaczając się, z powodu wrunków miejscowych, znacznym rozwojem, nie zawiera w sobie nic zasługującego na szczególną uwagę.

W roku zeszłym, czynną był w gubernji Łomżyńskiej następująca liczba fabryk i zakładów przemysłowych: gorzelnia 53, fabryk wódek 3, browarów 44, fabryk miodu 13, cukrowni 2, fabryk świec 10, olejowych 6, garbarni 37, cegielni 54, huta szkłana 1, tartak 1, smolarnia 29, fabryk octu 13, fabryka wyrobów miedzianych 1, fabryk wyrobów z żelaza i blachy 5, fabryka narzędzi rolniczych 1, farbiarnia, olejarnia 13 i młynów parowych 2.

Suma produkcji wszystkich tych fabryk i zakładów przemysłowych wynosiła 71,359 rs., pracowało zaś w nich w przeciegu około 184 robotników. Największą część produkcji w gubernji Łomżyńskiej wy-

pada na gorzelnię.

Następująca tablica wykazuje rozwój szczegółowy gorzelnictwa w powiatach gubernji:

Powiaty	Liczba gorzeln.	Suma produkcji w robotnikach.	Liczba robotników.
Łomżyński	12	50,000	30
Mazowiecki	3	10,400	30
Ostrowski	5	85,000	23
Pultuski	10	174,000	74
Ostrołęcki	3	45,000	13
Makowski	2	20,000	70
Szczuczynski	6	75,000	39
Kalniński	12	22,500	32
Razem	53	325,370	251

Z tablicy tej okazuje się, że największy rozwój gorzelnictwa w gubernji Łomżyńskiej wypada na powiat pultuski, najmniejszy zaś na powiat mazowiecki; we wszystkich zaś innych powiatach, przemysł ten podzieleny jest mniej więcej jednostajnie, zwłaszcza jeżeli zważymy liczbę robotników pracujących w gorzelniach tamtejszych.

Co się tyczy handlu, znajduje się on w gubernji Łomżyńskiej na bardzo niskim stopniu rozwoju. W roku zeszłym nie zaszła pod tym względem żadna znaczniejsza zmiana. Handel znajduje się wyłącznie niemal w rękach żydów i jest głównie detaliczny, co się okazuje z tąd, że w roku zeszłym wykupiono z całej gubernji 4 tylko świadectwa roczne i ani jednego półrocznego na kupców 1-ej gildji; na kupców zaś 2-ej gildji nie wykupiono żadnego świadectwa ani rocznego, ani półrocznego. Świadectw na prawo trudnienia się handlem 4-go rzędu wykupiono 50 rocznych i 5 półrocznych, tudzież 5-go rzędu 184 rocznych i 17 półrocznych.

* Dnia 20 września (2 października) w teatrze plockim dane było przedstawienie amatorskie na korzyść niedawno założonego w mieście Plocku towarzystwa ochotniczej straży ogniowej.

Czystego dochodu z pomienionego przedstawienia zebrano 414 rubli 69 kop.

z innych gubernji.

* Kronst. Wiestnik zamiescił następujący telegram: „Jacht Cesarski parowy „Dierżawa“, mający na swym pokładzie Ich Cesarskie Wysokoscie Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następce Tronu i Wielką Księżną Cesarzowicę, wypłynął z Kopenhagi we wtorek, 7 (19) października, o godzinie 2-ej po południu, eskortowany przez jacht parowy „Carewina“.

„Fregata parowo-kołowa „Olaf“, wypłynęła z Kopenhagi, udając się do Kronstadtu, w poniedziałek, 6 (18) października.

„Fregata szrubowa o 12 działach „Swietłana“, zostająca pod dowództwem Jego Cesarskiej Wysokosci Wielkiego Księcia Aleksandra Aleksandrowicza, wypłynęła z Wenecji we wtorek, 7 (19) października, i udała się do Piraeusu“.

* Dnia 2 października odbyła się w porcie Kronstadzkim próba mechanizmu okrętu pancernego „Piotr Wielki“. O godzinie 10 1/2 zrana przybyła na pokład okrętu, komisja komitetu technicznego. O godz. 12 po: dnieiono kotwice za pomocą pary, i okręt, poruszany siłą pary dostarczonej przez 12 kotłów, udupniał średnim biegiem o milę, mniej więcej i zbliżywszy się do punktu zetknięcia się wież z latarnią morską Tolbucha, pusił się szybkim biegiem i przebył też przestrzeżony cztery razy, z przecięciową szybkością 13,2 węzłów przy parciu pary na 35 stop i przy 76 obrotach, przyczem obie maszyny działały nieustannie. Następnie odbyła się próba z parą dostarczaną przez połowę powyższej liczby kotłów, t. j. przez 6 kotłów, przyczem okręt odbył dwa razy milę drogi, z szybkością przecięciową 8,78 węzłów, przy parciu pary na 18 stop i przy 43 obrotach. Na obu tych próbach maszyny działały wybornie.

* Dowodzący oddziałem statków na oceanie Spokojnym, kontr-admirał Brünner, donosi z Nagasaki pod 22 czerwca, że 18 (30) czerwca miał postuchanie pogoninalne u cesarza Japonji; przyczem cesarz żył przy pomysłnej podróży do ojczyzny i porucił oświadczyć Jego Cesarskiej Mości Najjaśniejszemu Panu uczucia najszerzej przyjaźni i głębokiej życzliwości, jako dla starszego swego brata. Następnie najjaśniejszy Mikado przysłał kontr-admirałowi portret najjaśniejszej cesarowej Japonji.

* W Nikołajewie odbyło się 21 września, jak donosi Goniec Urzędowy, próby strzelania do celu przy oświetleniu miejscowości rakietami zrobionymi w warsztatach nikołajewskich. Trzy kompanje pułku prąskiego piechoty ustawione były w odległości 190 sążni na przodzie linii rakiet, mając przed sobą tarcze w odległości: dla dawania ognia rotowego—280 kroków, ognia szybkiego—400 i dla strzałów dawanych przez lańcuch wojsk—600 kroków.

Puszczoneo wszystkich rakiet 16; jeżeli za czas trwania przecięciowo światła dawane przez każdą raketę przynijemy 12 sekund, to ogólna liczba minut, w ciągu których można było strzelać, wyniesie 3 minuty 12 sekund, w ciągu których 272 strzelców dało 2,232 strzały, z tych zaś 510 trafiło do tarczy. Jest to rezultat znakomity, zważywszy zwłaszcza, że żołnierze, którzy strzelali, po raz pierwszy widzieli rakiet; przy puszczeniu przeto pierwszych czterech rakiet, spieszyli się oni z wystrzałami przed eksplozją rakiet, tak, iż większa część strzałów została zmarnowana.

* Ze sprawozdania półrocznego gubernialnego zarządu ziemskiego o stanie elementarnego wychowania publicznego w gubernji za 1874 rok, okazuje się, jak pisał Ruski Inwalid, że szkół elementarnych publicznych, podległych zarządowi powiatowych rad szkolnych i przeznaczonych do nauczania dzieci płci męskiej i żeńskiej, z dniem 1 stycznia roku bieżącego znajdowało się: w miastach—61 a w powiatach 474, ogółem 535. Przy znacznej liczbie szkół publicznych znajdują się biblioteki fundamentalne i dla uczniów. W bibliotekach tych, z dniem 1 stycznia 1875 roku znajdowało się dzieł 17,915, w liczbie 78,277 tomów. Nauczycieli, nauczycieli religji i nauczycielek przy 535 szkołach z dniem 1 stycznia tegoż roku było 788. Z dniem 1 stycznia tegoż roku uczących się w gubernji było 161 męskiej 20,806, a żeńskiej 1,463; ogółem 22,269 uczących się.

* Na posiedzeniu zebrania ziemskiego powiatu Niższołomowskiego, w gubernji Penzeńskiej, 10 września r. b., wysłuchane były pomiędzy innemi sprawozdania urzędu i komisji rewizyjnej o oświacie ludowej, z których okazuje się, że w 1866 r., pod władzę ziemstwa przeszło 21 szkół elementarnych, w tej liczbie dwie żeńskie; w takowych było uczących się: 740 chłopców i 88 dziewcząt, razem 828. Do 1875 r. liczba szkół wzrosła do 40; uczących się jest w nich obecnie 2,599, w ciągu tych ośmiu lat utrzymanie szkół kosztowało ziemstwo 42,385 rub. 45 kop.; według liczby uczących się przypadało z tego rozehodu po 3 rub. 40 kop. na ucznia rocznie. Szkoły mieszczą się: 29 w własnych, 3 w najetych lokalach i 8 przy cerkwiach. Sprawę oświaty ludowej obecnie zajmuje się 81 nauczycieli. Urząd w swem sprawozdaniu wnosił o podwyższenie płacy nauczycielom od 1876 r., oraz nauczycielom religji w tych szkołach, gdzie jest 60 i więcej uczniów; oprócz tego prosił o wyjaśnienie drogi wykonania postanowienia zebrania z 1873 roku o dodatku nauczycielom 20% płacy, po wysłużeniu 5 lat. Budżet rozehodów na oświatę ludową na 1876 rok projektowany był na 15,966 rub. Komisja rewizyjna wniosła o zatwierdzenie projektowanego przez urząd budżetu na oświatę ludową, z zastrzeżeniem, ażeby w wyznaczaniu nauczycielom płacy od 150 do 300 rub., urząd kierował się ocenieniem zatrudnien nauczycieli, za porozumieniem z członkami rady szkolnej z ramienia ziemstwa; wyznaczenie 20% dodatku do płacy nauczycielom, powinno być rozpoczęte, według zdania komisji, od 1876 roku, to jest tym nauczycielom, którzy do tego terminu przestężyli co najmniej 5 lat, ponieważ termin pięcioletni powinien być obliczany od czasu wejścia nauczyciela do służby, a procenta powinny być obliczane według średniej płacy, jaka istniała dotychczas, to jest od 150 rubli sr.

* Z Moskwy donoszą do Birżew. Wiedom., że 1-go października tameczny fabrykant wyrobów srebrnych, P. A. Owezinnikow, upamiętnił dwudziestoletnie istnienie swej fabryki przez otwarcie dla pracujących w niej chłopców szkoły (przedmioty wykładu: religja, język ruski, arytmetyka, rysunek i malarstwo, śpiew i gimnastyka). Uroczystość otwarcia szkoły zaszczylił swą obecnością, książę W. A. Dolgorukow i inne znakomite osoby stolicy. Nabożeństwo odprawił biskup dmitrowski Leonid. Podług zwyczaju, po uroczystości duchownej, wszystkich zaproszonych na poświęcenie ugoszczono wykwinie. Fabryka p. Owezinnikowa przedstawia obszerny gmach, rozdzielający się na kilka warsztatów, sal wysokich i przestronnych. Dla chłopców w oddzielnym korpusie urządzone są sypialnie z łózkami żelaznymi i szpital na sześć osób. W sali klasowej mieści się i biblioteka (książki prawie wyłącznie treści historycznej). W warsztacie głównym wisi tablica marmurowa z nazwiskami robotników, otrzymujących emeryturę za służbę w fabryce; na tejże tablicy jest napis następujący: Robotnicy, którzy przebyli 10 lat w fabryce, otrzymują 10% od ostatniej płacy, którzy przebyli 15 lat, 15%, 20 lat, 20%, a 25 lat, 25%. Na dziedzinie, przy fabryce, urządzona jest gimnastyka i kregle. Wszyscy w ogóle uczniowie i majstrowie ubrani są czysto i wyglądają rzeźko i zdrowo.

* Budowa drogi żelaznej orenburskiej, jak pisał korespondent z Samary do St. Petersburg. Wiad., czyni znaczne postępy: liczba rak pracujących około tej budowy wynosi dziesiątki tysięcy. Do 1-go lipca r. b. wykonano 2/3 części wszystkich robót ziemnych, od Samary do Orenburga, t. j. 240,600 sążni kwadr., z których od Samary do Buzuluku wykonano 2/3 części tych robót, mianowicie 160,000 sążni kw.; do budowy fundamentów pod mosty przystąpiono na całej linii; wszelkie rekwiizyta dla telegrafów są już w pogotowiu; mury większej części domków dla droźników zostały już wzniesione; przystąpiono do wznoszenia głównych budynków na stacjach; słowem, roboty około budowy linii drogi żelaznej są w pełnym ruchu. Powiada, że linja do Buzuluku będzie całkiem ukończona z końcem roku bieżącego, ku końcowi zaś roku przyszłego ma być otwarty ruch kompletny na linii samarsko-żyrańskiej, z przejazdem po moście przez Wolgę. Pierwsza lokomotywa puszczonea została w ruchu w Samarze 12 sierpnia i następnego dnia rozpoczęło się przesuwanie wagonów na odcinek drogi żelaznej od stacji samarskiej do przystanku zbozowej. Obecnie kilka lokomotyw uwiąja się nieustannie na tej drodze, przewożąc z Wolgi budulec, jak również platformy, wagony i t. d. do stacji samarskiej, ztąd zaś dalej ku Buzulukowi, po stację Smyszlajewkę.

* W Kazaniu spodziewają się otwarcia wkrótce ruchu na drodze żelaznej, konnej zbudowanej od tego miasta do osady admiralji. Ruch wagonów rozpoczął

STAN RACHUNKÓW BANKU HANDLOWEGO W WARSZAWIE

po dzień 30 Września 1875 Roku.

		w Warszawie		w St. Petersburgskim Oddziale Banku		O G Ó Ł E M	
STAN CZYNNY.							
I.	Gotowizna w kasie	359007	29 1/2	588951	17	727958	46 1/2
II.	Rachunki bieżące:						
	1) w Banku Państwa, jego kantorach i oddziałach			2469200	—		
	2) w Banku Polskim	152262	23				
	3) w prywatnych instytucjach bankowych:						
	a) w Warszawskim Towarzystwie Wzajemnego Kredytu	2078	20			2917640	45
	b) w St. Petersburgskim			204100	—		
	c) " " Prywatnym Banku "Handlowym"			2000	—		
	d) " " Banku Dyskontowym			59000	—		
	e) " " Międzynarodowym Banku Handlowym			29000	—		
III.	Skup weksli opatrzonych najmniej dwoma podpisami	5145109	37	2725982	84	5869092	21
IV.	Skup papierów publicznych wylosowanych i kuponów bieżących	16158	24	17577	56	55555	60
V.	Skup sola-weksli mających zabezpieczenie:						
	1) w Państwowych i przez Rząd poręczonych papierach publicz.						
	2) w udziałach, akcyach, obligacjach i listach zastawnych przez Rząd nieporęczonych						
	3) w towarach, jak również konosamentach, warrantach, kwitach kantorów transportowych, dróg żelaznych i towarzystw żeglugi parowej na towary					271965	98 1/2
	4) w drogich metalach i assygnacjach zarząd. górn.						
	5) w terminowych zobowiązaniach handlowych						
	6) na mieszkalnych murowanych domach w Warszawie, oraz zakładach i fabrykach	271965	98 1/2				
VI.	Skup zobowiązań handlowych	12975	—			12975	—
VII.	Pożyczki na zastaw: *)						
	1) państwowych i przez Rząd poręczonych papierów publicznych	696816	87	5199179	63		
	2) udziałów, akcyi, obligacji i listów zastaw. przez Rząd nieporęczo.	687261	04	5850799	90		
	3) towarów, jak również konosamentów, warrantów, kwitów kantorów transportowych i towarzystw żeglugi parowej na towary	7142	10			10421199	56
	4) drogich metali i assygnacji zarządów górniczych						
VIII.	Kredyta in blanco			579000	—	579000	—
IX.	Assygnacje zarządów górniczych na złoto, jak również złoto i srebro w sztabach, moneta brzęcząca stanowiące własność Banku	437	97	159298	92	159736	89
X.	Papiery publiczne własne:						
	1) państwowe i przez Rząd poręczone	508216	32	686749	21		
	2) listy zastawne i obligacje hipotecznie zabezpieczone	275510	68	876595	63	2248656	95
	3) udziały, akcje, obligacje i listy zastawne przez Rząd nieporęczone z wyjątkiem obligacji hipotecznie zabezpieczonych	2280	—	101287	11		
XI.	Traty i weksle na zagranicę nabyte na własny rachunek	254726	65 1/2	216176	63	470905	28 1/2
XII.	Uposażenie filii Banku	5000000	—			5000000	—
XIII.	Korespondenci						
	1) Pozostałość na ich rachunkach (loro)	4050125	58	5695005	15		
	2) " " rachunkach Banku (nostro)	485707	10	592612	61	8605448	42
XIV.	Weksle protestowane						
XV.	Protestowane zobowiązania handlowe						
XVI.	Pożyczki niezapłacone w terminie						
XVII.	Summy nieuiszczone w terminie z tytułu kredytów in blanco						
XVIII.	Wydatki bieżące	52574	95 1/2	106479	21	159054	16 1/2
XIX.	Wydatki zwrotne	6721	12	11922	61	18645	75
XX.	Koszta organizacyi	16199	23	15605	45	29802	68
XXI.	Nieruchomość	184566	07 1/2			184566	07 1/2
XXII.	Rachunki przechodnie	164279	61	701046	69	865526	50
		14109919	62 1/2	22245366	12	36355285	74 1/2
STAN BIERNY.							
I.	Kapitał zakładowy	6000000	—			6000000	—
II.	Uposażenie filii Banku			5000000	—	5000000	—
III.	Fundusz rezerwowy	551712	68			551712	68
IV.	Wkłady:						
	1) na rachunek przekazowy a) za okazaniem	758267	69 1/2	5079168	55		
	b) za 7 dniowem wyp.	1778586	59	5258595	98	14937844	37
	2) bezterminowe	404999	—	1657786	50		
	3) terminowe	2769200	95 1/2	1251441	50		
V.	Obligacje Banku						
VI.	Redyskontowane weksle i zobowiązania handlowe						
VII.	Zastaw papierów publicznych						
VIII.	Korespondenci						
	1) pozostałości na ich rachunkach (loro)	827775	51 1/2	6989858	86	10054407	14
	2) " " rachunkach Banku (nostro)	831864	78 1/2	1404907	98		
IX.	Tratry przez Bank akceptowane			1074559	55	1074559	55
X.	Dywidenda od akcyi Banku niepodniesiona	20757	—			20757	—
XI.	Procenta przypadające do zapłaty od wkładów i obligacji	1282	95			1282	95
XII.	Procenta i komis	217601	60 1/2	491489	04	709090	64 1/2
	Pobrano przez Bank w Warsz. rs. 521,290.49 1/2, w Peters. rs. 622,166.87						
	Opłacono " " " " 105,689.89 " " 130,677.83						
XIII.	Rachunki przechodnie	148071	05	55560	56	205651	41
		14109919	62 1/2	22245366	12	36355285	74 1/2
	Depozyta do przechowania	5952916	25 1/2	11251152	55	15204048	80 1/2
	Weksle i inkassy	28976	—	95599	72	122575	72
	Towary w komiss oddane	111550	—	57955	78	149285	78

*) W tem pożyczek wymagalnych na żądanie Banku
w Warszawie rsr. 597,324 kop. 91.
w St. Petersburgu „ 4,311.754 „ 05.

*) W tem pożyczek wymagalnych na żądanie Banku
w Warszawie rsr. 597,324 kop. 91.
w St. Petersburgu „ 4,311,754 „ 05.

